

Arnfast (CD):

Jeg skal ganske kort meddele, da vores ordfører ikke kan være til stede, at centrumdemokraterne vil støtte det forslag, som er fremsat her; også i håb om, at vi snart kan få en afgørelse på de spørgsmål, der hober sig op omkring atomkraften.

Sigsgaard (VS):

I VS kan vi ikke principielt have noget imod redegørelser, heller ikke energirederegørelser. Vi kan ikke have noget imod styrelsen, og vi kan ikke have noget imod rådet — principielt vel at mærke.

Men jeg må nok sige, som fru Lone Dybkjær allerede har været noget inde på det, at opfattelsen af energiproblemerne, sådan som den fremgår af formålsparagraffen i loven, hvor det fremstilles sådan, at havde det bare ikke været for de dér oliesheiker, så havde der faktisk ingen problemer været, det er en meget, meget snæver opfattelse. Hvis man ikke forsøger at bevæge sig væk fra den, så bliver det umuligt at få formuleret en energipolitik. Den opfattelse betyder også, at målsætningen, som den fremgår af forslaget, er for snæver og forfejlet.

Desværre fastholder forslaget atomkraftens særstilling på bekostning af de alternative energikilder. Atomkraften har sit eget forsøgsanlæg, der så ganske vist efter eget skøn — sådan har jeg forstået det — kan forske en lille smule i det, man kalder alternative energiformer, altså som en lille nebensgeschæft i ledige stunder. Den opfattelse af andre energiformers betydning kommer meget klart frem i bemærkningerne til § 1 i forslaget, hvor der siges:

„Andre energikilder er kul, uran og naturgas med vindkraft, solenergi m. v. som energihjælpekilder.“

Så er de placeret.

Det vækker nok til nogen eftertanke, at man i Le Monde for i går, som jeg står med her, kan læse om, at der netop i Frankrig fra den 1. til den 5. marts har været afholdt den første internationale konference om solenergi, hvor der deltog flere hundrede eksperter fra en lang række forskellige lande. Konferencen blev afholdt i lyset af, at der allerejest i hvert fald er uran til 50-100 år — hvis man ellers agter at bruge det, hvad jeg nok ville advare meget stærkt imod, som ministeren ved — det er der i hvert fald al-

lerhøjst. Det er altså en meget kortsigtet løsning, der dér kan være tale om. Der var enighed, sådan refereres det, om, at solenergien er en af de tre energiformer, der virkelig er fremtidsperspektiver i, som en af de energiformer, der i hvert fald ikke opbruges. Det er altså det, man koncentrerer sig om uden for det danske handelsministerium. Det er noget af det, man koncentrerer sig om. Jeg ved godt, at selvfølgelig skal man beskæftige sig med andre ting, men det er rystende, og det er påfaldende, sådan som det også fremgår af forslaget her, i hvor ringe grad man har forstået, vi kan godt sige situationens alvor, og i hvor høj grad man lader sig dirigere af Risøs folk og El-sams folk, og hvem det ellers er, der maser på for at få atomkraften i en situation, hvor der aldeles ikke er noget øjeblikkeligt behov for en yderligere energikilde.

Forslaget bør i hvert fald ændres, så det sikres, at den overvejende del af forskningsmidlerne bruges til forskning og udvikling af alternative energiformer.

En anden indvending er, at da der ifølge bemærkningerne ikke skal ansættes mere personale, så skal energistyrelsespersonalet åbenbart komme fra atomenergikommissionen, og det samme gælder vel til en vis grad energirådets folk. Det kan ikke virke befordrende for den nødvendige nytænkning inden for energiproduktionen. Energirådet skal befolkes med repræsentanter for virksomheder og organisationer, der lever af, at vi bruger mere og mere energi. De skal så rådgive handelsministeren om bedre energioekonomi, Det virker heller ikke helt betryggende.

Rådet bør løbende informere befolkningen, og derfor burde i hvert fald folkeoplysningen repræsenteres i det, og forbrugerinteresserne burde repræsenteres stærkere end foreslået. Men i øvrigt mener jeg altså, at hele rådets sammensætning bør ændres.

De mindre betydelige ændringsforslag, jeg kommer med her, er kun fremsat for det tilfælde, at handelsministeren ikke skulle følge mit råd om fuldstændig at ændre lovforslaget.

Med hensyn til Risø er vi imod kontraktforskningsprincippet og derfor heller ikke enig i styrelsens foreslåede sammensætning.

Som man vil have forstået, er vi altså noget kritiske over for forslaget.